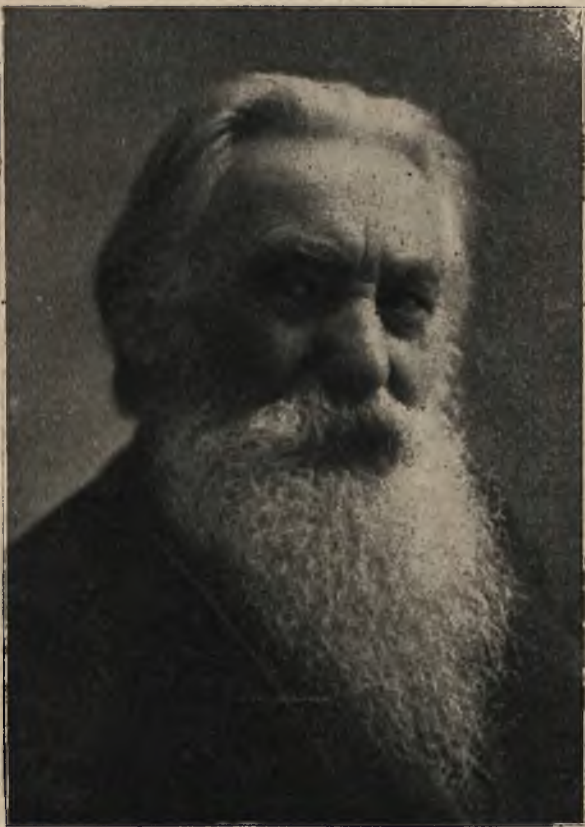


Jubileusz znakomitego socyologa.

W ubiegłą niedzielę święcił w Krakowie Bolesław Limanowski, jeden z najwybitniejszych współczesnych uczonych polskich, znakomity socyolog, twórca i patryarcha polskiego socjalizmu, jubileusz 75 rocznicy urodzin, a 50 lecia pracy literackiej.

Bolesław Limanowski urodził się 24 listopada 1835 r. w majątku rodzinnym Podgórze w powiecie Dynaburskim w Inflantach polskich. Studya u-



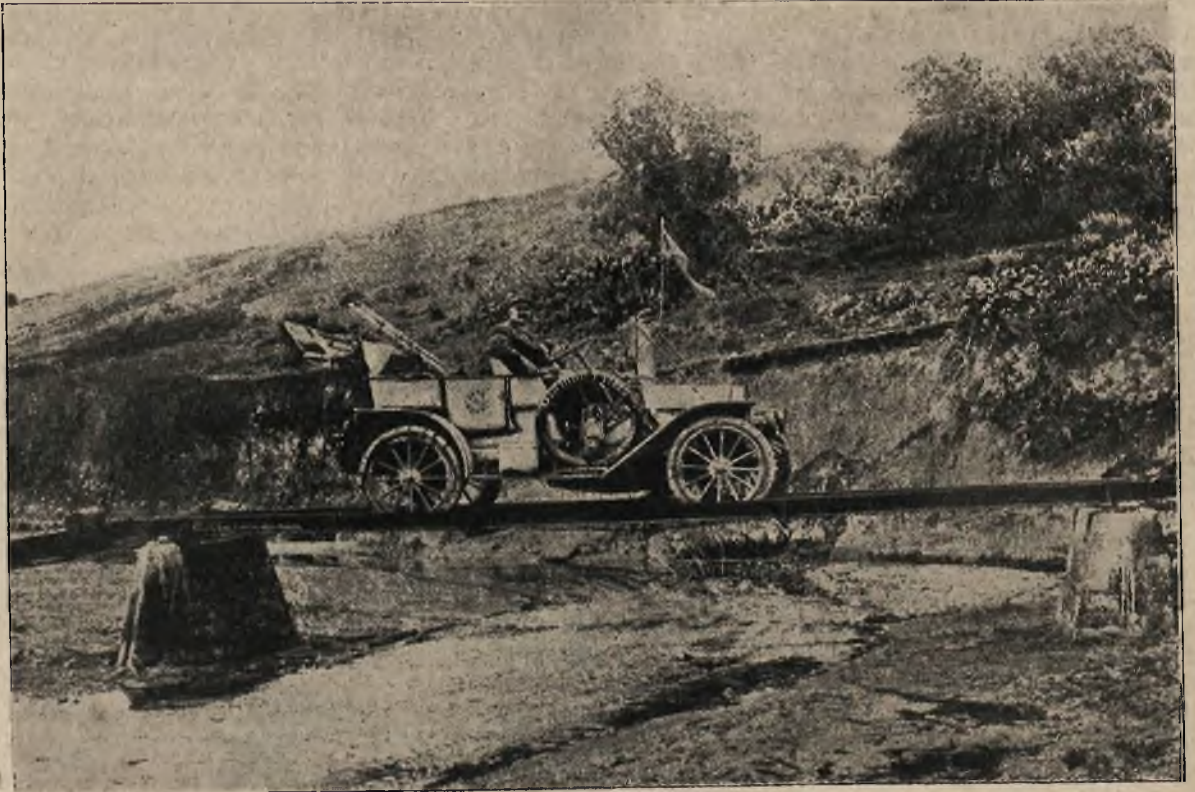
Fot. Kuczyński i Gürtler,
Jubileusz znakomitego socyologa: Dr. Bolesław
Limanowski.

niwersyteckie odbył w Dorpacie, poczem udał się do Paryża, do szkoły wojskowej Mirosławskiego, przygotowującej oficerów dla przyszłego powstania. W roku następnym powrócił do kraju i zamieszkał w Wilnie, gdzie utworzył komitet centralny celem przygotowania powstania. Z powodu manifestacji narodowej w kościele katedralnym aresztowany, został skazany na wygnanie do gubernii Archangielskiej. Spędził tam Limanowski pełnych ośm lat. Pod wpływem lektury dzieł Lassalla stał się Limanowski socjalistą, potrafił jednak pogodzić teorie socjalnej demokracji z programem narodowym. Należał też zawsze do najgorętszych, najofiarniejszych patriotów polskich, a zasadniczym punktem programu całej jego działalności politycznej była niepodległość Polski.

Korzystając z amnestyi dla przestępców politycznych powrócił Limanowski do Warszawy, gdzie przez czas jakiś pracował jako ślusarz, poczem przeniósł się do Lwowa i tam uzupełnił swe studia i otrzymał stopień doktora filozofii. W tym czasie rozpoczął też głosić słowem i drukiem zasady polskiego socjalizmu, zyskując zwłaszcza w kręgach młodzieży licznych zwolenników. Z powodu jednak

tej agitacji został przez ówczesnego namiestnika galicyjskiego Alfreda hr. Potockiego, jako obcy poddany, wydany z granic Austrii. Odtąd tułał się Limanowski przez lat 28 na obczyźnie, mieszkając kolejno w Genewie, Zurychu, Paryżu, pracując w tym czasie naukowo i ogłaszając drukiem owoce tej pracy. Od r. 1907 mieszka Limanowski w Krakowie, uzyskawszy od śp. namiestnika Andrzeja Potockiego pozwolenie na powrót do kraju.

Sławę Limanowskiego jako uczonego historyka i socyologa ugruntowały jego znakomite dzieła z dziedziny historii porobiorowej i nauk społecznych; z dzieł tych najważniejsze są: „Historia powstania 1863 r.“, dalej „Stuletnia walka narodu polskiego o niepodległość“, „Historia ruchu społecznego w XVIII



Praktyczny pomysł: Most dla automobilów, zbudowany z szyn kolejowych.

i XIX w.“. „Socylogia Augusta Comte'a“, „Historia demokracji w Galicji“, „Stanisław Worcell“.

Jako człowiek niezwykle czysty i uczciwy, wierny swym przekonaniom od lat najmłodszych aż do sędziwej starości, cieszy się Limanowski wielkim poważaniem nie tylko w kręgach socjalistycznych ale w całym społeczeństwie polskim, które potrafiło ocenić jego piękny charakter, jego wielki patriotyzm i zasługi, położone na polu nauki i literatury polskiej.

To też obchód jubileuszowy, urządzony uroczystością przez partję socjalistyczną w ubiegłą niedzielę na cześć zasłużonego weterana i patriarchy socjalizmu zgromadził przedstawicieli wszelkich kół i warstw społecznych i był dowodem rzadkiej popularności Limanowskiego i wyrazem ogólnego uznania i czci.

Najdawniejsza oberża niemiecka.

W wielu miastach środkowej Europy utrzymały się po dziś dzień liczne budynki, pochodzące z bar-

dzo odległej przeszłości i o tej swej przeszłości i dawnym pochodzeniu świadczące niezwykłą architekturą, oryginalnym, starodawnym wyglądem zewnętrznym oraz urządzeniami wewnętrznymi.

Z pomiędzy tych budynków jednym z najstarszych jest hotel „zum Riesen“ w miasteczku Mildenburg, pochodzący z XIV wieku. Mimo ciężaru sześciu stuleci, budynek tego hotelu przedstawia jeszcze bardzo okazale i trwale, ze względu zaś na oryginalną a piękną architekturę, należy go zaliczyć do wartościowych zabytków.

Miasteczko Mildenburg, w którym ten najdawniejszy hotel niemiecki się znajduje, leży w Bawarii nad rzeką Menem, liczy niespełna 4000 mieszkańców, prawie wyłącznie katolików.

W pobliżu miasta wznosi się zamek Mildenburg zawierający wspaniałą galerję obrazów, zbiór monet i bibliotekę.

W dzisiejszym numerze zamieszczamy zdjęcie fotograficzne, przedstawiające podobiznę najstarszego hotelu niemieckiego.

Zgon hr. Tolstoja.

Oczekiwana od kilku dni żałobna wieść o śmierci genialnego artysty i filozofa Lwa hr. Tolstoja, nadeszła w ubiegłą niedzielę, budząc w całym świecie potężne wrażenie. Niezwykłe okoliczności, wśród jakich śmierć Tolstoja nastąpiła, mianowicie tajemnicza jego ucieczka z Jasnej Polany do jednego z klasztorów prawosławnych, zwróciły uwagę całego cywilizowanego świata na oryginalną postać wielkiego literata i losami jego życia, które zdawało się dobiegać kresu, zainteresowały żywo wszystkie sfery. Bezpośrednio po ucieczce Tolstoja pojawiły się pogłoski o jego śmierci. Pogłoski te były przedwczesne. Lew hr. Tolstoj żył wówczas jeszcze, ale leżał ciężko chory i dni jego życia były policzone. Zmarł dopiero w ubiegłą niedzielę nad ranem w Osta-powie, w budynku stacyjnym, gdzie zatrzymał się w swej podróży z powodu gwałtownego postępu choroby.

Lew Mikołajewicz hr. Tolstoj urodził się 28 sierpnia 1828 r. w dziedzicznych dobrach rodziny Tolstojów, w Jasnej Polanie, w guberni Tulskiej. Kształcił się naprzód w domu, następnie studiował języki wschodnie na uniwersytecie w Kazaniu, wnet jednak opuścił miasto, którego charakter nie odpowiadał jego usposobieniu i wrócił do Jasnej Polany. Tam studiował dalej. W r. 1851 wstąpił do wojska jako ochotnik, nabrawszy niespodziewanie ochoty do życia wojskowego i został wnet mianowany oficerem. Odbył całą kampanię turecką i wziął udział w bitwie pod Czerną. Po wojnie rzucił wojsko i poświęcił się znowu pracy naukowej i literackiej, przebywając bądź w Petersburgu, bądź w Moskwie, aż 1861 r. powrócił na stałe do Jasnej Polany i odtąd jej prawie nie opuszczał, przebywając tam zdala od ruchliwego świata, zdala od ludzi, pogrążony w rozmyślaniach filozoficznych i oddany pracy literackiej, która zapewniła mu imię nieśmiertelne w rze-



Zgon Tolstoja: Hr. Lew Tolstoj na wybrzeżu nadmorskim.